

Evi și cel mai deștept purcel

Evi l-a primit în dar pe Purcelus în ziua în care a împlinit trei ani. L-a plăcut imediat. Se vedea de la o poștă că Purcelus nu era un animal obișnuit de pluș. Era, ce-i drept, destul de mic și foarte pufos, ca toate animalele de pluș. Avea însă o privire foarte inteligentă și uneori părea că-și mișcă urechile și codița învârtită ca un ineluș. Purta un

tricou pe care avea desenată o păstaie de fasole și pantaloni în formă de gogoșar. Era înnebunit după mâncare, sforăia foarte tare în somn grooooh guiiit și era foarte deștept.

Ai vrea acum să afli câte ceva și despre Evi? Ei bine, Evi era un copil foarte curios. Ca și tine.

Punea multe întrebări despre toate lucrurile, pentru că voia să înțeleagă tot, cât mai repede. Părinții lui Evi

nu reușeau întotdeauna să găsească răspunsuri la întrebările lui, așa că, atunci când a împlinit trei ani, s-au dus la magazin și-au întrebant:

– Bună ziua, care este cea mai deșteaptă jucărie de aici?

O doamnă drăguță cu părul roșu le-a spus:

– Avem mai multe cărți care sunt foarte deștepte și un joc cu cuburi, dar cel mai inteligent lucru de aici este acest porcușor cu pantaloni gogoșar. Știe totul despre orice! a mai zis doamna, iar părinții lui Evi l-au cumpărat pe loc.

Mami i-a pus porcușorului o fundă roșie pe codiță, iar Evi s-a bucurat foarte tare când l-a primit cadou în dimineața zilei sale de naștere.

Apoi au venit prietenii lui Evi la petrecere, s-au jucat, au mâncat pizza și tort, au alergat și au făcut concurs de desenat cai, așa că Evi nu prea a avut timp de purcelul cel deștept.

Dar pe seară, după ce petrecerea cu prietenii s-a terminat și n-a mai rămas nici o firimitură de tort, Evi s-a băgat în pat, după ce se spălase pe dinți. L-a pus pe purcel pe o pernă lângă a lui, iar după ce mami a stins lumina, i-a spus:

- Aoleu, păi de-asta am venit la mare? Nu să ne bălăcim? Să ne sfătuim puteam și-acasă, a zis porcușorul în timp ce-și dădea jos pantalonii gogoșar.

- Purcelule, mi-ai spus ieri că nu e bine să-mi vadă nimeni corpul gol în afară de mama, care mă spală. Corect? a întrebat Evi cu seriozitate.

- Groh. Pardon, adică da, a zis purcelul cu ochii la mare.

- M-am gândit mult la asta și cred că ai dreptate. Dar cu statul la plajă cum fac? Anul trecut și mai demult am stat gol-goluț, că mama zicea că-s mic.

- Anul ăsta, dacă vrei, poți sta în slip de plajă. Și în toți anii de acum înainte, i-a spus porcul, grăbit.

- La fel și la piscină, de exemplu? a întrebat Evi. Sau la vestiar la grădiniță?

- Peste tot. E corpul tău. Tu decizi. În general, când sunt și alți oameni de față, copii sau oameni mari, cunoscuți sau nu, regula spune că trebuie să avem haine pe noi.

- Îmi place asta, mă duc să-i spun mamei. Tu să mă aștepți...

Dar era prea târziu. Porcul se aruncase deja în valurile azurii, fugărind pești care nu pricepeau ce e făptura aceea roz care grohăie prin apă și scoate bule pe rât.

Când Evi i-a spus mamei că ar vrea să poarte slip de plajă, mama a zâmbit. Îi cumpăraseră deja unul foarte frumos, verde ca iarba mării. Acum Evi se simțea mult mai bine pe plajă, era îmbrăcat ca un om mare.

O baie după ploaie

Într-o zi, Evi s-a trezit din somnul de prânz și când s-a uitat pe geam a avut o surpriză: afară plouase mult, copacii erau uzi, iar strada era plină de băltoace. A alergat strigând la mami, care tocmai scotea de la cuptor o plăcintă bună cu mere:

– Maaaami, a plouat! Putem să ieșim să ne stropim cu apă, să sărim în băltoace! Mami, a plouat, ce biiiiineee!

Mami l-a privit cu un zâmbet, apoi s-a dus să se îmbrace. În câteva minute erau deja afară, iar Evi se învârtea ca un titirez în mijlocul celei mai adânci bălți de pe trotuar. Mama se uita amuzată cum se juca Evi, ținându-l în brațe și pe Purcelus, căruia nu-i plăcea deloc ideea de baltă.

– Hai, Purcelus, mami, veniți și voi. E atât de frumos să te uzi!

– Nu, mulțumesc, a refuzat politicos purcelul. Prefer să fiu uscat și curat când o să gust din plăcinta aia.

Dar n-a apucat să-și termine vorba, că Evi l-a și apucat de picioarele din față și a început să sară cu el de colo-colo, răsând și inventând povești despre pirați și meduze. În scurt timp, porcușorul se relaxase complet, ba chiar începuse să-i placă aventura lor în ploaie. La un moment dat, a zărit într-o baltă o nucă tocmai căzută din copac. Fără să se mai gândească, s-a repezit s-o înșface cu botul. O secundă mai târziu, purcelul nostru era ud până în vârful cozii și murdar de noroi. De ureche îi atârna o frunză ruptă.

Evi a izbucnit în râs.

– Vaaaai, Purcelus, în ce hal arăți...

– Și nici măcar n-am prins nuca, s-a rostogolit sub mașina aia... aproape a izbucnit în plâns purcelul.

